

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce M.B., zastoupeného Mgr. Tomášem Kudějem, advokátem, se sídlem Habrmannovo náměstí 794/5, Plzeň**, proti **žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje, se sídlem Škroupova 18, Plzeň**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2013, čj. DSH/16782/12

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2013, čj. DSH/16782/12 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 17.580 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce Mgr. Tomáše Kuděje, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě ke Krajskému soudu v Plzni se žalobce domáhal zrušení rozsudku žalovaného ze dne 23. 1. 2013, čj. DSH/16782/12 (*dále jen napadené rozhodnutí*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně (*dále jen správní orgán I. stupně*) za dne 7. 8. 2012, čj. MMP/178487/12 (*dále jen rozhodnutí správního orgánu I. stupně*), kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče a provedené záznamy potvrzeny. Žalobce navrhoval zrušení i rozhodnutí správního orgánu I. stupně a přiznání mu práva na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

2. V důsledku nezákonného zásahu správního orgánu do práv žalobce pozbyl žalobce řidičské oprávnění pro údajné dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče (nabytím právní moci napadeného rozhodnutí ke dni 25. 1. 2013). Správní orgán I. stupně oznámil žalobci dosažení 12 bodů a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu přípisem ze dne 30. 3. 2012. Žalobce podal námitky proti záznamu bodů dne 16. 4. 2012. Správní orgán I. stupně námitkám nevyhověl a zahájil správní řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, ve kterém se žalobce podrobně vyjádřil k důvodům svého nesouhlasu s provedením záznamu bodů, když minimálně záznam 3 bodů za údajně spáchaný přestupek dne 30. 10. 2011 je nezákonný a představuje zásah do žalobcových práv.

3. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů je uložená sankce za přestupek, za jednání zařazené do bodového hodnocení dle § 123b odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), (*dále jen „ZSP“ nebo „zákon o silničním provozu“*). Záznam v registru řidičů provádí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností dle § 123b odst. 2 písm. a) ZSP. V případě uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení musí být splněny zákonné předpoklady (pravomocné rozhodnutí o uložení sankce za přestupek).

4. Žalobce tvrdil, že u údajného přestupku ze dne 30. 10. 2011 spočívajícího v porušení povinnosti řidiče vozidla být připoután za jízdy bezpečnostním pásem absentují podmínky pro provedení záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče, a to z těchto důvodů: a) přestupek není zařazen do bodového hodnocení (žalobce se nedopustil přestupku spočívajícího v porušení zákonné povinnosti řidiče vozidla být připoután za jízdy bezpečnostním pásem, neboť žalobce není povinen se ze zdravotních důvodů za jízdy poutat bezpečnostním pásem, neměl však potřebné potvrzení u sebe); b) za přestupek nebyla uložena sankce policejním orgánem (neexistence pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí o uložení sankce za údajně spáchaný přestupek).

5. Uvedené námitky žalobce správní orgány obou stupňů odpovídajícím způsobem nevyhodnotily a spokojily se jen s formálním prověřením skutečnosti, zda policejní orgán oznámil obecnímu úřadu uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Nezabývaly se otázkou, zda uložená pokuta za přestupek dne 30. 10. 2011 je rozhodnutím o uložení sankce, které splňuje náležitosti pravomocného a vykonatelného rozhodnutí. Správní řízení v obou stupních proběhla čistě formálně. Nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřoval žalobce v tom, že správní orgán potvrdil provedený záznamu bodů, ačkoliv pro potvrzení záznamu bodů neexistuje podklad, tj. rozhodnutí, na jehož základě by byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku, za který by mu byla uložena sankce, přičemž se musí jednat o přestupek zařazený do bodového hodnocení.

6. Žalobce také nesouhlasil, že by fakticky naplnil skutkovou podstatu přestupku spočívajícího v porušení povinnosti řidiče vozidla být připoután za jízdy bezpečnostním pásem, neboť tohoto přestupku se může dopustit řidič, který nemá výjimku z této povinnosti. Za porušení povinnosti mít u sebe lékařské potvrzení a tímto prokázat policejnímu orgánu výjimku ze zákonné povinnosti nestanoví zákon o silničním provozu záznam bodů. Správní

orgán I. stupně záznamem 3 bodů a následně neprovedením jejich výmazu k podaným námitkám žalobce překročil zákon, neboť žalobce v rámci řízení o námitkách prokázal, že nemá povinnost se za jízdy připoutat bezpečnostním pásem ve vozidle. Neobstojí ani následná argumentace policejního orgánu k formě předloženého potvrzení, které neodpovídalo stanovenému formuláři, neboť forma potvrzení musí být známa lékaři, který jej vystavuje, nemůže být k tíži žalobce, který coby laik a navíc osoba žijící převážně ve Spolkové republice Německo nebyl seznámen s formou potvrzení a jednal v dobré víře, pokud důvěřoval svému obvodnímu lékaři, že jím vystavené potvrzení splňuje veškeré náležitosti a postačuje k tomu, aby se žalobce ze zdravotních důvodů nemusel ve vozidle poutat bezpečnostním pásem. Podstatné je, že se žalobce nemůže ze zdravotních důvodů za jízdy poutat bezpečnostními pásy. Policejním orgánem formálně zjištěný přestupek nenaplňuje skutkovou podstatu přestupku, neboť jednáním žalobce nebyla naplněna materiální stránka skutkové podstaty předmětného přestupku. Existují i pochybnosti, že byl spolehlivě zjištěn přestupek, že nepostačovala domluva a absenteje srozumění žalobce se spácháním tohoto přestupku, neboť žalobce nestvrdil svůj souhlas s právní kvalifikací přestupku svým podpisem na pokutovém bloku. Je na správním orgánu, resp. na policejním orgánu, aby nade vší pochybnost prokázal, že se stal přestupek, za který byl udělen žalobci záznam bodů. Neprokáže-li správní orgán na základě policejním orgánem předložených věrohodných důkazů spáchání přestupku a uložení sankce za přestupek zařazený do bodového hodnocení, je povinností správního orgánu provést opravu (v případě žalobce výmaz) zaznamenaných bodů a přezkoumat rozhodnutí, na jehož základě byl proveden záznam bodů do bodového systému. Přezkum se netýká jen skutečnosti, zda se přestupek skutečně stal či byl zjištěn, ani pouhého formálního ověření oznámení policejního orgánu, nýbrž rovněž toho, zda je vydané rozhodnutí správním rozhodnutím či nicotným aktem, který nemá právní účinky, což je případ žalobce a údajného rozhodnutí policejního orgánu v tzv. blokovém řízení, které nemá zákonné náležitosti (přestupek ze dne 30. 10. 2011 – pokutový blok série CR/2010 č. R0297375).

7. Správní orgány obou stupňů svým postupem a rozhodnutími svévolně zasáhly do zákonem chráněných práv žalobce, když namísto výmazu záznamu bodů z důvodu neexistence správního rozhodnutí policejního orgánu (žalobcem namítána v rámci správního řízení obou stupňů) se spokojily s formální kontrolou existence tzv. pokutového bloku předloženého policejním orgánem - pokutový blok série CR/2010 č. R0297375, aniž by hodnotily, zda skutečně v tzv. blokovém řízení byl údajný přestupek žalobce projednán, zda žalobce souhlasil se spácháním přestupku a s jeho vyřízením v tzv. blokovém řízení. Pokud správní orgán založil své rozhodnutí na závěru, že byl spáchán přestupek zařazený do bodového hodnocení, musí opřít své rozhodnutí o existenci individuálního správního aktu, který je způsobilý vyvolat zákonem zamýšlené účinky. Neexistence pravomocného rozhodnutí správního orgánu ukládajícího sankci za přestupek zařazený do bodového hodnocení, musí mít z hlediska zákona o silničním provozu za následek, že formálně provedený záznam v bodovém systému musí být správním orgánem v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů opraven a příslušný počet bodů vymazán.

8. Policejní orgán neprokázal spáchání přestupku dle § 125c odst. 1k ZSP, neboť tím není samotné oznámení policejního orgánu, na základě něhož je prováděno automaticky zaznamenání příslušného počtu bodů do bodového hodnocení řidiče, resp. do registru řidičů. Vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích v oznámení policejního orgánu, nepostačuje

oznámení policejního orgánu. Samotným důkazem o spáchání přestupku není ani část pokutového bloku doloženého policejním orgánem bez toho, že by policejní orgán prokázal jeho doručení žalobci, tedy doručení (oznámení) rozhodnutí o uložení pokuty pro přestupek, který je kladen za vinu žalobci, ani nic nevypovídající vyjádření policejního orgánu ke spáchání předmětného přestupku. Rozhodnutí policejního orgánu (ve formě pokutového bloku) je třeba doručit pachateli přestupku (stejně jako jiná rozhodnutí vydaná nejen ve správním řízení). Doručení je prokazováno podpisem pachatele o převzetí správního rozhodnutí policejního orgánu, tzv. pokutového bloku na pokutovém bloku.

9. Žalobce nebyl srozuměn, že by měl být pokutován policejním orgánem za spáchání předmětného přestupku. Pokutu nevnímal jako sankci za spáchání přestupku být za jízdy ve vozidle připoután bezpečnostním pásem, nýbrž jako sankci za to, že nebyl schopen předložit potvrzení lékaře, že nemá ze zdravotních důvodů povinnost být připoután za jízdy bezpečnostním pásem. S uložení pokuty za údajně spáchaný přestupek nesouhlasil, proto nemohly být splněny podmínky pro uložení tzv. blokové pokuty a vyřízení věci v tzv. blokovém řízení. Policejní orgán neprokázal, že by žalobce souhlasil, že se dopustil uvedeného přestupku, že by souhlasil s vyřízením věci v tzv. blokovém řízení a že byl spolehlivě zjištěn přestupek, tedy splnění zákonných požadavků, za kterých lze věc vyřídit v tzv. blokovém řízení. Přitom právě podpis žalobce na pokutovém bloku vyjadřuje jeho srozumění se spácháním přestupku a s vyřízením v tzv. blokovém řízení a je podmínkou vykonatelnosti rozhodnutí policejního orgánu v tzv. blokovém řízení.

10. Žalobce poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010-81. Uvedl, že v souladu s ustálenou rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu platí, že „*blokové řízení je svou povahou řízením specifickým, zkráceným, zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení se svým výsledkem - uložení pokuty*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 2. 2008, čj. 3 As 58/2007-117). Dále uvedl, že NSS rovněž judikoval, že „*blokové řízení je vedle řízení příkazního jednou z forem zkráceného řízení o přestupku, jehož výsledkem je individuální správní akt, tj. rozhodnutí v materiálním smyslu, jímž se obviněnému z přestupku ukládá povinnost zaplatit pokutu. Přes svou neformální povahu je tedy blokové řízení o přestupku druhem správního řízení a jeho výsledek je třeba považovat za rozhodnutí správního orgánu dle § 65 odst. 1 s. ř. s.*“ (rozsudek NSS ze dne 15. 1. 2009, čj. 5 As 16/2008-68, č. 1797/2009 Sb. NSS). V rozsudku čj. 3 As 58/2007-117 postuloval NSS tak, že „*zatímco výsledkem řízení podle § 67 a násl. zákona o přestupcích je formalizované rozhodnutí o předepsaných náležitostech (§ 77), které je možno napadnout odvoláním (§ 81 a 82), a následně navrhnout jeho přezkoumání soudem (§ 83), je jediným výstupem blokového řízení tzv. pokutový blok (§ 85)*“. Proti uložení pokuty se podle § 84 odst. 2 zákona o přestupcích nelze odvolat a žaloba proti němu je se zřetelem k ustálené rozhodovací praxi správních soudů nepřípustná (srov. zejména rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2004, čj. 6 As 49/2003-46, č. 505/2005 Sb. NSS). Bez povšimnutí nelze ponechat ani další závěry Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 19. 9. 2007, čj. 1 As 30/2007-53, a výše citovaný rozsudek č. 505/2005 Sb. NSS), podle nichž je „*Rozhodnutí vydané v blokovém řízení [...] formálně vydáno vystavením bloku, jsou-li pro to splněny podmínky*“ a „*musí obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, a další údaje vyplývající z použití bloku k ukládání pokut vydaného podle § 85 odst. 1 tohoto zákona*“.

11. Nejvyšší správní soud, vědom si zvláštností tohoto typu zkráceného řízení a se zřetelem k citovaným právním závěrům uzavírá, že není možné na projednání věci v blokovém řízení bez dalšího aplikovat ustanovení o ústním jednání a spokojit se s tím, že je rozhodnutí o uložení blokové pokuty vydáno jeho ústním vyhlášením již v okamžiku projevení souhlasu obviněného s projednáním věci v tomto typu řízení, resp. s uložení pokuty v určité výši, a že vystavení bloku představuje toliko jeho potvrzení, popř. písemné vyhotovení. Naopak platí, že okamžik vydání rozhodnutí v blokovém řízení a s ním v jedno spadající okamžik nabytí právní moci tohoto rozhodnutí musí být závislý na jednoznačném časovém určení a musí být ve všech případech určován identickým způsobem. Takovým okamžikem je podle Nejvyššího správního soudu okamžik podpisu pokutového bloku, resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou, obviněným z přestupku. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 1. 2009, čj. 2 As 89/2008-54). Výše uvedené závěry Nejvyššího správního soudu dopadají nejen na přestupky projednané v blokovém řízení, kdy pachatel pokutu neuhradil, ale též na přestupky, u kterých pachatel pokutu uhradí, neboť podpis pokutového bloku pachatelem není, jak je uvedeno výše potvrzením o úhradě pokuty ani pouhým potvrzením o převzetí pokutového bloku, ale souhlasem pachatele s tím, že přestupek byl spolehlivě zjištěn a že pachatel souhlasí s jeho projednáním v blokovém řízení.

12. Správní orgány obou stupňů byly povinny z úřední povinnosti k této skutečnosti přihlédnout a odpovídajícím způsobem vyhodnotit, zda ze strany policejního orgánu bylo vydáno platné rozhodnutí v tzv. blokovém řízení, když žalobce namítá, že se uvedeného přestupku nedopustil a ani nemohl z výše uváděných důvodů, zejména pro absenci zákonných podmínek pro vyřízení údajného přestupku v tzv. blokovém řízení. Naopak žalobce má za to, že policejní orgán nejenže neprokázal spáchání přestupku specifikovaného v oznámení, ale neprokázal ani vydání rozhodnutí v tzv. blokovém řízení, které může být podkladem pro provedení záznamu v bodovém hodnocení řidiče. Námitky žalobce správní orgány obou stupňů ignorovaly a odpovídajícím způsobem je nevyhodnotily, čímž porušily obecně závazné právní předpisy a vydaly nezákonná rozhodnutí, která žalobce napadá touto žalobou. Žalobce nesouhlasil se stanoviskem policejního orgánu obsaženým ve sdělení ve věci přestupků ze dne 30. 10. 2011, ze dne 5. 3. 2012 a ze dne 21. 6. 2012, kde policejní orgán argumentuje rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2009, čj. 1 Ans 4/2009–66 a uvádí: „Zakročující policista uvedl, že jste se před uložení blokové pokuty nezmínil o tom, že připoután být „ze zdravotních důvodů“ nemusíte. Rovněž uvádí, že jste mu žádné potvrzení nepředložil. S přestupkem jste souhlasil a uloženou pokutu na místě v hotovosti zaplatil.“ Z čeho dovozuje policejní orgán shora uvedené závěry?! Z tvrzení zakročujícího policisty?! Potom toto tvrzení musí být prokázáno existujícím rozhodnutím vydaným v tzv. blokovém řízení, které musí splňovat zákonné požadavky na tzv. blokové řízení kladené. O policejním orgánem tvrzeném přestupku žalobce ze dne 30. 10. 2011 nebylo zákonem stanoveným způsobem rozhodnuto a neexistuje důkaz o splnění zákonných podmínek stanovených pro vyřízení přestupku v rámci tzv. blokového řízení vydáním tzv. pokutového bloku! Údajné rozhodnutí policejního orgánu v tzv. blokovém řízení nebylo dle názoru žalobce nikdy vydáno, není pravomocné a vykonatelné, neboť nebylo nikdy žalobci doručeno.

13. Z uvedených důvodů nemůže být nicotný akt podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Pokud k záznamu bodů na základě nicotného aktu dojde, musí být k námitkám žalobce neoprávněně provedený záznam bodů opraven, resp. vymazán. Argumentace policejního orgánu a odkaz na shora citované rozhodnutí není na místě, neboť jediným společným znakem je fakt, že soud rozhodoval o totožném přestupku. Naopak podstatným rozdílem je fakt, že v citovaném rozsudku pachatel uznal přestupek svým podpisem na tzv. pokutovém bloku. V tomto případě bylo vydáno rozhodnutí v tzv. blokovém řízení za zákonných podmínek, neboť podpisem tzv. pokutového bloku pachatel přestupku uznal své protiprávní jednání a souhlasil s jeho vyřízením v tzv. blokovém řízení a nepochybně bylo rozhodnutí o přestupku vyhlášeno a doručeno pachateli (podpisem tzv. pokutového bloku) a bylo tedy i vykonatelné. Nepochybně lze provést záznam bodů do bodového hodnocení řidiče výlučně na základě pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí, pokud rozhodnutí neexistuje, popřípadě pokud rozhodnutí bylo sice vydáno, ale není pravomocné a vykonatelné, neboť nebylo adresátovi (pachateli přestupku) doručeno, potom nemůže vyvolat zákonem stanovené právní účinky včetně záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče. Samotné vyjádření policejního orgánu nemůže nahradit neexistující správní rozhodnutí jakožto podklad pro provedení záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalobce vycházel při formulaci námitek proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče z obecně závazných právních předpisů, ale též z judikatury Nejvyššího správního soudu, např. z rozsudku ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010 - 76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS.

III. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Uvedl, že se žalobce dne 30. 10. 2011 dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 ZSP porušením § 6 odst. 1, písm. a) téhož zákona, tedy porušil povinnost být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Žalobce tvrdí a lékařským potvrzením prokazuje, že ze zdravotních důvodů nemůže být připoután ve vozidle bezpečnostním pásem. Tuto skutečnost se údajně pokoušel vysvětlit při silniční kontrole zasahujícím policistům. V řízení o námitkách je předmětem řízení pouze posouzení, zda byly záznamy v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Správní orgán I. stupně namítané přestupky takto posoudil a nenašel žádné nesrovnalosti, které by se týkaly provedení bodových záznamů. Žalobce od začátku napadá skutkovou podstatu přestupku ze dne 30.10. 2011, kterou může přezkoumat pouze orgán Policie ČR, který ve věci rozhodl, nikoli však správní orgán I. stupně či odvolací orgán. Věc namítaného přestupku ze dne 30.10. 2011 takto přezkoumána byla, kdy bylo příslušným orgánem Policie ČR vydáno sdělení čj. KRPP-91079-1/ČJ-2012-0300DP ze dne 21. 6. 2012, jehož závěrem je, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Orgán Policie ČR tedy své rozhodnutí potvrdil a z tohoto důvodu nemohlo dojít k opravě záznamu bodů v souladu s § 123f odst. 2 ZSP, jelikož do současné doby nebyly zjištěny skutečnosti, na základě kterých by správní orgán I. stupně mohl zvolit zákonem stanovený postup, který by vedl k opravě záznamu bodů. V běžných případech se body zaznamenávají na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 ZSP. Vyskytnou-li se v dalším řízení pochybnosti, správní orgán I. stupně si vyžádá od příslušného orgánu Policie ČR, který pokutu uložil, pokutový blok. Pokutový blok je v tomto případě rozhodnutím o přestupku a stává se v námitkovém řízení podkladem s největší důkazní silou. V tomto případě správní

orgán I. stupně vyžádal pokutový blok, kde je jednoznačně uvedena (ztotožněna) osoba přestupce (žalobce), spáchaný přestupek dle § 125c odst. 1, písm. k) ZSP. V kolonce „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ je uvedeno „*30.10.2011, 15:13, Lidická PM. řidič neužil bezp. pás, § 6/1a, z. 361/2000*“. Z pokutového bloku je tedy zřejmé, že se žalobce dne 30.10. 2011 dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) ZSP tím, že porušil § 6 odst. 1 písm. a) ZSP, kde je uvedeno, že „*řidič motorového vozidla je povinen být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, pokud je jím vozidlo povinně vybaveno*“. Za porušení tohoto ustanovení zákona byly v souladu s Přílohou k zákonu č. 361/2000 Sb., zaznamenány 3 body. Pokud dle svého tvrzení žalobce vlastnil lékařské potvrzení, které by mu stanovilo výjimku, kdy by nemusel být ve vozidle připoután, bylo v zájmu žalobce prokázat se při silniční kontrole tímto potvrzením a v případě, že jej neměl u sebe, na tuto skutečnost zasahující policisty upozornit. Žalovaný proto nesouhlasil s tvrzením žalobce, že byl zkrácen na svých veřejných subjektivních právech.

IV. Vyjádření účastníků při jednání soudu

15. O věci samé rozhodl soud po provedeném jednání, při kterém oba účastníci setrvali na svých argumentacích. Žalovaný na závěr jednání uvedl, že má za to, že předmětný pokutový blok obsahuje všechny potřebné náležitosti, je v něm vyličen jak skutkový tak právní stav a byl podepsán žalobcem, alespoň takové informace má žalovaný z průběhu správního řízení, které probíhalo zhruba před dvěma lety. Žalobce měl možnost v rámci silniční kontroly argumentovat tím, že nemusí být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, případně předložit příslušné potvrzení od lékaře nebo na ně odkázat. Pak by ze strany policie byl učiněn jiný závěr, než jaký byl učiněn, tj. vydání pokutového bloku. Žalobce této logické možnosti nevyužil, akceptoval své protiprávní jednání, přičemž je odborně způsobilou osobou, je držitelem řidičského oprávnění, musí se tedy předpokládat, že rozumí tomu, co podepisuje a co je uvedeno na pokutovém bloku.

V. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

16. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

17. Žaloba je důvodná.

Právní hodnocení

18. Mezi účastníky je sporné, zda žalobce dosáhl v registru řidičů záznamu 12 bodů v souladu s § 123c odst. 1 ZPPK, když zpochybňuje, že 3 body za přestupek, který měl být žalobcem spáchán 30. 10. 2011, nebyly do registru řidičů zaznamenány v souladu s § 123b odst. 1 ZPPK, neboť mu nebyla uložena sankce za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k)

ZSP (*fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona*), kterého se měl dopustit dne 30. 10. 2011 porušením § 6 odst. 1 písm. a) ZSP (*řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu*), tím, že jako řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem.

19. Žalobce tvrdí, že uvedený přestupek nespáchal jednak proto, že není povinen se ze zdravotních důvodů za jízdy poutat bezpečnostním pásem (lékařské potvrzení neměl u sebe), jednak proto, že uvedený údajný přestupek nebyl s žalobcem projednán v blokovém řízení, jak je zřejmé z absence podpisu žalobce na předmětném pokutovém bloku. Pokud žalobce zaplatil 200 Kč, domníval se, že je to pokuta za to, že nemá u sebe lékařské potvrzení. Vzhledem k tomu, že žije v SRN, neovládá český jazyk natolik dobře, aby porozuměl tomu, co mu bylo kladeno za vinu. Dle žalovaného bylo rozhodnutí o přestupku učiněno v rámci blokového řízení.

20. Podle § 123b odst. 1 ZSP *řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.*

21. Podle § 123b odst. 2 ZSP *záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin.* Podle § 123c odst. 1 ZSP *příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů.*

22. Jak vyplývá z ustanovení § 123b odst. 2 ZSP, je podkladem pro záznam v registru řidičů pravomocné rozhodnutí příslušných orgánů o tom, že byl spáchán přestupek či jemu odpovídající delikt nebo že byl spáchán trestný čin. Závaznost takového rozhodnutí pro správní orgány vyplývá z ustanovení § 73 odst. 2 správního řádu, podle kterého *je pravomocné rozhodnutí správního orgánu závazné nejen pro účastníky, nýbrž také pro všechny správní orgány*, a z ustanovení 57 odst. 1 písm. c) správního řádu, podle kterého *si správní orgán nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá.* Správní orgán v souladu s pravomocným rozhodnutím,

bylo-li jím sankcionováno jednání zařazené do bodového hodnocení, zaznamenaná podle ustanovení § 123b odst. 1 ZSP v registru řidičů stanovený počet bodů. Podle § 123f odst. 1 ZSP *nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.*

23. Je-li pro správní orgán závazným rozhodnutí o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, předmětem jeho činnosti posouzení, zda byla uložena sankce za jednání zařazené do bodového hodnocení, a zaznamenání tomuto jednání odpovídajícího počtu bodů, nemůže se správní orgán v řízení o námitkách proti provedení záznamu zabývat ničím jiným, než zda zde je příslušné pravomocné rozhodnutí, zda jím byla uložena sankce za jednání zařazené do bodového hodnocení a zda do registru řidičů byl zaznamenán správný počet bodů. Správní orgán není oprávněn přezkoumávat zákonnost pravomocných rozhodnutí příslušných orgánů o tom, že byl spáchán přestupek či jemu odpovídající delikt nebo že byl spáchán trestný čin, neboť je těmito rozhodnutími zcela vázán. Přezkum zákonnosti těchto rozhodnutí se může dít pouze a jen v rámci řízení, v nichž byly vydány. Nevyužije-li účastník řízení řádných opravných prostředků, v případě blokového řízení se jich dokonce o své vůli vzdá, či v řízení o mimořádných opravných prostředcích nedojde k odstranění pravomocného rozhodnutí, nelze se námitkami nezákonnosti těchto rozhodnutí zabývat teprve v řízení o námitkách podle § 123 f zákona o silničním provozu.

24. K obdobnému závěru dospěl také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44 (dostupný na www.nssoud.cz), kde uvedl, že „*správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)*“.

25. Z kopie pokutového bloku série CR/2010, č. R 0297375, založené ve správním spise, soud zjistil, že jsou zde uvedeny generálie žalobce, je uvedeno, že byla pokuta uložena za přestupek dle „§ 125c/1k zákona č. 361/2000 Sb.“, je popsáno přestupkové jednání „30.10.2011, 15¹³, Lidická, PM, ŘIDIČ NEUŽIL BEZP. PÁS, § 6/19 zák. 361/2000“, uvedena je registrační značka vozidla a výše pokuty 200 Kč. Na bloku je razítko Policie České republiky a nečitelný podpis na místě pro uvedení jména, příjmení a funkce oprávněné osoby. V kolonce „Potvrzuji převzetí dílu „B“ pokutového bloku“ je vepsán datum 30. 10. 11 a kolonka podpis přestupce je bez tohoto podpisu.

26. Zástupce žalobce po seznámení s obsahem spisu dne 16. 5. 2012 namítal, že na předmětném pokutovém bloku chybí podpis přestupce, „*tudíž nebyl přestupek vyřešen řádně*

v blokovém řízení, kdy údajný pachatel přestupku nevyjádřil souhlas s vyřešením přestupku v blokovém řízení, tudíž neuznal vinu“. K tomu si správní orgán I. stupně vyžádal stanovisko Policie ČR, Městského ředitelství Policie Plzeň. Ze stanoviska ze dne 21. 6. 2012 (odpověď žalobci na shodné námitky) a ze dne 12. 7. 2012 (stanovisko pro správní orgán I. stupně) je zřejmé, že dle Policie ČR byl přestupek spolehlivě zjištěn, nepostačila domluva a obviněný z přestupku byl ochoten pokutu zaplatit (pokutu v částce 200 Kč žalobce zaplatil na místě, přičemž si převzal díl B pokutového bloku na místě zaplaceného série CR/2010, č. R 0297375). Ve sdělení z 12. 7. 2012 je závěrem doplněno, *„že podpis není vyžadován jako zákonná podmínka pro provedení blokového řízení“.* Na základě výzvy k opětovnému seznámení s podklady pro rozhodnutí žalobce znovu v písemném vyjádření z 31. 7. 2012 uvedl, *„že se nemůže poutat bezpečnostním pásem ze zdravotních důvodů, a že plynně neovládá český jazyk. ... správnímu orgánu prokázal skutečnost, že nemá povinnost být připoután ze zdravotních důvodů ve vozidle bezpečnostním pásem, a to lékařským potvrzením založeným do správního spisu.“* Znovu připouštěl, že se dopustil porušení zákonné povinnosti mít u sebe lékařské potvrzení a toto předložit policejnímu orgánu, který jej kontroloval. Správní orgán I. stupně námitky žalobce posoudil jako námitky směřující vůči skutkové podstatě (v rozhodnutí správního orgánu I. stupně se tento správní orgán zabýval i namítaným přestupkem ze dne 5. 3. 2012, který již v žalobě uváděn není) přestupku ze dne 30. 10. 2011 a způsobu jeho projednání a uvedl k tomu, že *„lékařské potvrzení nemá vztah k tomuto spisu správního řízení a bylo též v rámci postoupení námitek zasláno věcně příslušnému policejnímu orgánu“.* Uvedl také, že *„věcně příslušný policejní orgán se již těmito námitkami zabýval a ke zrušení přestupku nedošlo. Výše uvedené přestupky jsou tedy i nadále pravomocné a zůstávají zapsány v registru řidičů.“* Správní orgán I. stupně proto námitky žalobce proti provedení záznamu bodů shledal neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítnul a provedený záznam potvrdil (§ 123f odst. 3 ZSP).

22. Žalovaný se se závěrem správního orgánu I. stupně zcela ztotožnil a odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že *„byly v řízení o námitkách provedeny veškeré úkony, které jsou potřebné pro prošetření správnosti napadaných záznamů. Odvolatel ve svém odvolání zcela správně cituje rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 39/2010-76 ze dne 24.8. 2010. Zde je uvedeno, že „oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci, nelze z něj ale bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se pochybnosti v údajích zde zaznamenaných“.* Z tohoto vyplývá, že v běžných případech se body zaznamenávají na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení dle ustanovení § 123b odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích, který stanoví, že *„záznam do registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení“.* Vyskytnou-li se v dalším řízení pochybnosti, správní orgán I. stupně si vyžádá od příslušného orgánu Policie ČR, který pokutu uložil pokutový blok. Pokutový blok je v tomto případě rozhodnutím o přestupku a stává se tedy v námitkovém řízení podkladem s největší důkazní silou. V tomto případě napadl odvolatel záznamy o přestupcích ze dne 30.10. 2010 a 5.3. 2012. V případech obou přestupků byly vyžádány pokutové bloky. Na obou pokutových blocích je zcela jasně ztotožněna osoba přestupce, resp. odvolatele. V příslušné kolonce se nachází jak zákonné, tak i skutkové označení. Po porovnání

pokutových bloků se záznamy v evidenci řidičů bylo zjištěno, že tyto spolu bez výhrad plně korespondují. Bylo tedy zjištěno, že údaje na pokutových blocích souhlasí s údaji v evidenci a počet bodů zcela koresponduje s přílohou k zákonu o provozu na pozemních komunikacích. Pokud měl odvolatel ke spáchání některého z přestupků jakékoli výhrady či měl pocit, že dobře nerozumí česky, neměl souhlasit s blokovou pokutou, ale věc přestupku mohla být postoupena do správního řízení, které by ve věci proběhlo a kde by mohl využít prostředků, které umožňuje správní řád a mohl by zde uplatnit důkazy a návrhy na svoji obhajobu. Správní orgán I. stupně, ani odvolací správní orgán nemůže posuzovat skutečnosti ohledně skutkové podstaty spáchaných přestupků a ani písemnosti vydané příslušným orgánem Policie ČR. Správnost a zákonnost rozhodnutí se rovněž nepřezkoumává, jelikož je na něj pohlíženo jako na správné a zákonné a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci prohlásí za nezákonné a zruší je. (Rozsudek Nejvyššího správního soudu 9 As 96/2008-44). V řízení o námitkách je předmětem řízení pouze posouzení, zda byly záznamy v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, t.j. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Správní orgán I. stupně namítané přestupky takto posoudil a nenašel žádné nesrovnalosti, které by se týkaly provedení bodových záznamů. Z tohoto důvodu nemůže být vyhověno návrhu odvolatele, aby bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno. Na základě výše uvedeného tak odvolací správní orgán neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, neboť toto rozhodnutí je správné a souladné se zákonem.

23. Uvedený závěr žalovaného však není správný. Obdobnou problematikou se zabýval Nejvyšší správní soud v žalobcem citovaném rozsudku ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010-81, dostupném na www.nssoud.cz (viz citace v odst. 10 a 11 tohoto rozsudku). Se závěry uvedenými v citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu se krajský soud ztotožňuje a nenachází důvod, proč se od těchto závěrů v dané právní věci odchýlit.

24. Pro posouzení dané právní věci je z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu potřebné zmínit, že „okamžik vydání rozhodnutí v blokovém řízení a s ním v jedno spadající okamžik nabytí právní moci tohoto rozhodnutí musí být závislý na jednoznačném časovém určení a musí být ve všech případech určován identickým způsobem. Takovým okamžikem je však podle Nejvyššího správního soudu okamžik podpisu pokutového bloku, resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou obviněným z přestupku. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2009, čj. 2 As 89/2008 - 54, www.nssoud.cz). Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projeвило v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným. S přihlédnutím k požadavku jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu není bez významu ani to, že závěr zdejšího soudu odpovídá ustálené

rozhodovací praxi Nejvyššího soudu. Podle ní právě pokutový blok, resp. blok na pokutu na místě nezaplacenou, představuje vlastní rozhodnutí v blokovém řízení, jež musí vyhovět obsahovým a formálním náležitostem vyplývajícím z § 85 odst. 1, § 85 odst. 3 a § 85 odst. 4 věty druhé zákona o přestupcích, a musí obsahovat další údaje vyplývající z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle § 85 odst. 1 tohoto zákona (srov. zejména usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 775/2000, Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek 1/2002 č. 4, a ně navazující judikatura).“

25. Lze tak i v této krajským soudem posuzované věci uzavřít, že za situace, kdy není na pokutovém bloku série CR/2010, č. R 0297375 ze dne 30. 10. 2011 uveden podpis žalobce, jako přestupce, nebyl dne 30. 10. 2011 přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) ZSP, kterého se měl žalobce dopustit porušením § 6 odst. 1 písm. a) ZSP řádně projednán v blokovém řízení, neboť absence podpisu žalobce na pokutovém bloku má za následek, že žalobce jako obviněný nestvrdil svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, a tedy jednoznačně nepotvrdil naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. Předmětný pokutový blok tak neobsahuje všechny náležitosti, které jsou uvedeny v § 85 odst. 4 zákona o přestupcích a nemůže se stát podkladem pro záznam do registru řidičů ve smyslu § 123b odst. 1 ZSP, neboť nemůže být pravomocným rozhodnutím příslušného orgánu o tom, že byl spáchán předmětný přestupek.

Závěr

26. Žaloba je důvodná. Žalobce byl ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. zkrácen na svých subjektivních veřejných právech rozhodnutím správního orgánu. Soud proto podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Správní orgán je podle § 78 odst. 5 s.ř.s. v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.

VI. Náklady řízení

27. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu soud přiznal podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu a odměně advokáta stanovené podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen advokátní tarif). Zástupce žalobce, advokát, je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se částka odměny advokáta zvyšuje o DPH vypočtenou podle zákona č. 235/2004 Sb. za použití sazby platné v době rozhodnutí soudu, tj. 21 %.

28. Od 1. 1. 2013 činí sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 advokátního tarifu 3.100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku 300 Kč.

29. Odměna advokáta sestává ze čtyř úkonů právní služby, a to za jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (převzetí a příprava věci), jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (podání žaloby), jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu (účast na jednání soudu). Zástupce žalobce požadoval za čtvrtý úkon, jímž k výzvě soudu sdělil datovou schránkou, že trvá na nařízení jednání, pro případ úspěchu bude uplatňovat právo na náhradu nákladů řízení a nevznáší námitku podjatosti soudců, odměnu ve výši jedné poloviny, tj. podle § 11 odst. 2 písm. h) advokátního tarifu (obdoba jednoduché výzvy k plnění). Odměna advokáta tak činí za 3,5 úkonů právní služby 10.850 Kč, paušální částka za 4 úkony činí 1.200 Kč, celkem 12.050 Kč, DPH 21 % činí 2.530 Kč. Odměna advokáta činí 14.580 Kč. K odměně advokáta bylo připočteno 3.000 Kč za zaplacený soudní poplatek podle položky 18 bod 2. písm. a) Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Náklady řízení tak činí 17.580 Kč. K plnění byla podle § 64 s.ř.s. k § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. s ohledem na technické možnosti žalovaného správního orgánu stanovena třicetidenní lhůta, platební místo bylo podle § 64 s.ř.s. k § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. stanoveno k rukám zástupce žalobce.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 15. ledna 2014

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Helena Kovářiková